

ОТСЪСТВИЯ И ЗАГУБА НА СТАТУТ НА ПРЕБИВАВАНЕ СЪГЛАСНО СПОРАЗУМЕНИЕТО ЗА ОТТЕГЛЯНЕ

Споразумението за оттегляне защитава гражданите на Обединеното кралство, които са пребивавали в приемащата държава на 31 декември 2020 г. (*края на преходния период*) в съответствие с правото на Съюза и продължават да пребивават там след това, както и някои от членовете на техните семейства.

Запазването на непрекъснатостта на пребиваването е важно за запазването на правото на пребиваване в приемащата държава. Непрекъснатостта на пребиваването може да бъде нарушена от отсъствия от приемащата държава.

Запазване на правото на временно пребиваване

Бенефициерите по споразумението за оттегляне могат да загубят своето непостоянно право на пребиваване в приемащата държава, ако пребиваването им престане да бъде непрекъснато. Непрекъснатостта на пребиваването не се влияе от:

а) временни отсъствия, които не надвишават общо шест месеца годишно

Тези отсъствия трябва да се отчитат за всяка година на пребиваване, считано от датата, на която е започнало пребиваването в приемащата държава, и за всяка следваща година, считано от годишнината от тази дата¹. Отсъствията през различните години от годишнината не трябва да се сумират. Отсъствията не трябва непременно да бъдат последователни. При няколко периода на непоследователни отсъствия те трябва да бъдат сумирани.

Примери

Мари пристига в приемащата държава на 1 март 2020 г., за да работи там. Тя получава новия си статут на пребиваване и се ползва с временно право на пребиваване съгласно Споразумението за оттегляне. На 1 септември 2022 г. тя напуска държавата, за да прекара известно време с приятел в Бразилия. Връща се на 1 август 2023 г. Въпреки че отсъства в продължение на 11 месеца, тя не губи правото си на пребиваване в приемащата държава, тъй като не е отсъствала повече от шест месеца в рамките на нито една от годините от годишнината.

- Първа година на пребиваване (*1 март 2020 г. — 28 февруари 2021 г.*): няма отсъствие
- Втора година на пребиваване (*1 март 2021 г. — 28 февруари 2022 г.*): няма отсъствие
- Трета година на пребиваване (*1 март 2022 г. — 28 февруари 2023 г.*): шест месеца
- Четвърта година на пребиваване (*1 март 2023 г. — 29 февруари 2024 г.*): пет месеца

Гарет пристига в приемащата държава на 1 март 2020 г., за да работи там. Той получава новия си статут на пребиваване и се ползва с временно право на пребиваване

¹ Непрекъснатостта на пребиваването се изчислява по различен начин в Обединеното кралство, което проверява отсъствията през подвижен интервал от 12 месеца.

съгласно Споразумението за оттегляне. На 1 юли 2022 г. той напуска държавата, за да прекара известно време с приятел в Бразилия. Връща се на 1 юни 2023 г. Неговото осеммесечно отсъствие от приемащата държава през третата година от годишнината прекъсва непрекъснатостта на пребиваването му.

- Първа година на пребиваване (1 март 2020 г. — 28 февруари 2021 г.): няма отсъствие
- Втора година на пребиваване (1 март 2021 г. — 28 февруари 2022 г.): няма отсъствие
- Трета година на пребиваване (1 март 2022 г. — 28 февруари 2023 г.): осем месеца
- Четвърта година на пребиваване (1 март 2023 г. — 29 февруари 2024 г.): три месеца

- б) отсъствия с по-голяма продължителност за отбиване на задължителна военна служба или
- в) едно отсъствие от максимум дванадесет последователни месеца по важни причини като бременност и раждане, тежко заболяване, следване или професионално обучение или командироване в чужбина (*моля, имайте предвид, че списъкът с важни причини не е изчерпателен*).

Запазване на правото на постоянно пребиваване

В Споразумението за оттегляне се предвижда, че след като бъде придобито, правото на постоянно пребиваване може да бъде изгубено само поради отсъствие от приемащата държава за период, надвишаващ пет последователни години.

Също както непрекъснатостта на пребиваването може да бъде прекъсната от отсъствия от приемащата държава, отсъствието от приемащата държава може да бъде прекъснато от присъствие в приемащата държава.

Всяко физическо присъствие на територията на приемащата държава през период от пет последователни години, дори ако това присъствие е само за няколко дни, е достатъчно, за да се предотврати загубата на правото на постоянно пребиваване, освен ако не са налице доказателства за злоупотреба с права.

Условия за загубата на право на пребиваване

Превишаването на максимално допустимата продължителност на отсъствието не води непременно до загуба на статута на пребиваване. Статутът на пребиваване и съответното право на пребиваване в приемащата държава могат да бъдат изгубени само след индивидуално официално решение на органите на приемащата държава. Решението трябва да бъде пропорционално и да зачита всички гаранции, предвидени в Споразумението за оттегляне, и най-вече да бъде в писмена форма и да подлежи на обжалване по съдебен ред.

За повече информация относно Споразумението за оттегляне вж. [Известие на Комисията — Насоки във връзка със Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, Част втора — Права на гражданите](#) (C/2020/2939, ОВ С173, 30 май 2020 г., стр. 1), което настоящият документ допълва, без да го изменя.

Правилата относно отсъствията са разгледани в раздел 2.3.2 от тези насоки.